

1920-12-30

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 29 nr. 2a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Raskuldr 30/12 20.

Besværet

Telefon 456.

Ther Jaakum y Agneli.

Tuundtak for kærlig julegave
der ledsages af et saa overordent-

lig karakteristisk og yndigt Udval
om Opværelse i den der som dit

"Løst" - hvor af - de hvor det? -

om den Faders Udskilling.

Efter den fra den tidligere Angivelse
indougede Kærlighed til hans Kunst
og den personlige Taknemmelighed mod

ham selv for den store Venlighed,

han vilde mig angive Fyr, de fra

gange og på Lygthed til at berøge

ham for ham alt for tvivlsomt at

kunde de jo nok vide, at jeg med

allereventuelt Lister en og Taaehjælp

ligger med det smukke Mændene

hans herlige Udskilling og har saa

her tillykke en meget smukt borte

og kunstnerisk Vundering af mange

af Billedene og et Overblik af Værd

over hans Udskilling.

Eller det maade det kun en for

Denne min Færd og for det Øjen. En af de bedste
hvil at forvalde for at komme her til. De og alle har
Telefon 456 og 10 Leds. og den min Færd og for det Øjen
et indbyrdes og den min Færd og for det Øjen

alle saame de bedste

Vener af haves Kunst af det eget
Lejls udspunget Afhandling,
som du her lader fremkomme som
et Lærstykke. I saa Fald er jo dobbelt
taknemlig. For du maa jo være en
meget dygtig Historik af alle sine
Færdigheder sandt skildret. Men
du har jo altid været et stort anlæg
og haft Hjelpe paa alle Sted og
Lid Agtelse har her været Også
spillet Hverken, som i et andet.
Hvornærlig er, saa ser jo med
stor Glæde paa de dygtige Billeder
som altid har været min Begjæring
og Lær med Særlig Interesse og med
kendende Glæde om Mynders
og Redegørelse.

Er meget glad over at især
dette smukke Hefte

Hverken lykkedes Tid det repræ-
sentere. V. ser jo nok af Murens
for den Tid - som nu i Færd
Proq, hvilken Jammer den
kendt over har de unge
Kunstner, hvilken indtægter

og Nærværelse, hvor med Høflighed og Forsigtighed
saa det har alle været Lægekøge alt sammen.
Men det ligger mest i Individualitetens;
og der var jo Sundhed i alle alene fælles
Gemyt, hvor Samværet jo kunde
næppe sig Lids og. Frølsk
er mere vildest - og paa en vis Maade
fandt han aldrig en sikker og en
ungdomsvenner. Blant dem daan
jo den Fader som den støtte og
hel sinde, selv om ogsaa han har
haft sine Brydninger. Men det maa
jo vel, hvor nægt godt skal fødes;
og det blev godt.

Men ser man paa hele Perioden,
saa var der dog - for os at se - en
Helhed. Bestemelsen en lang
sælsagen Løse i Virkeligheden,
end, som al den opvækkelse ubegri-
pelig Tid. Der var en Sam-
klang mellem Løst og Kædet
som maaske end for os er mere
synlig end for den Tid selv,
der maaske, faldt sine Brydninger
lige saa stærke; men de var for-
svundet for os. Men det
var dog en Tid, som Tids Idemærke

Frotyreher, der jo ogsaa gælder dybt
ind i vor Samfund, Tider hvor der var
- Eggeren men Lov til Opfordring
til at være som Kristus for den, det
nu er givet. Nu viden jo af Lave,
som aldrig før. Historien. Det er
allerede inden for Kristus viden
jo et fædrelandet anarkisk kaos, der
herker, saa der kun er jouetall for at
blive op til trosser, - nogle bliver det
da ogsaa, - der skal overhøje os stærkt
sund Land og mange Karakterer til
at byde sig en lige Ulykke med
det T, brudehat og forræderiske Hæder,
dynd og mæd Staus med. Og det
shaker jo en Kløft, Forstaaelse mellem
Aldre og Ung, som er meget paa
et Brædt lagt over til at mødes
paa.

Men værre næsten, at den er
nagelap en bladv Drai, at vide
paa sin Hæle - eller Staa og gaa
foran et Staffeli og kan nægte, der
skal være omme, mens Millions
Krigslingsdøder, mens Krigsfanger
som 6-7de der vilde og vandsmagter

2

aandels som begynder. Forberedelse,
 og man alle krefter afrustning og for-
 bandede Røgen, men allude minde man
 vil og riste selv. Ja vi har jo talt derom,
 som de store Ting, der fuldbyrdes og
 om faderens Samling, og om den
 Reimons af Forhaardt til Jesus, og
 som har med der Interesse kaldet de to Progen
 Aukhinde og Tegn og Tidens ^{Tal for Aand} og syner
 og raag, i man se det alt. Betegnelse
 af de Aandens de der har forskellig
 de saa end opfatter Forandrigelien og
 Tyneen. Men afsl. fradels det enden
 uansetligt at vide med raadene real
 esthetis til Ting som Malerier, selv
 om man naagte at som mupotred-
 ne Ting, end det uheldig og gort,
 vider man vil alligevel fole det
 pinligt. For der horer en
 vis Lykkespilleke i Fred. Sindet
 vil forat gen raadant uagte, en
 Tro paa det Vardi. Men Kunst
 og bliv en Spekulations-
 Vase og det gaanske vil lide
 man respektfuld - Kreds af Kunst-
 venner der lever i den Faders Tid

en maarkte nah waxel, men den
vagraa ögt med walige Maas Paab-
ber og Fald, der uforlaadend liden
efter Mader og Retninger.

Og varden saa cudder endu for wert
Arbejde nogl sters enkle Byg-
ninger, saa var det vel godt. Men
Komplet Raas ger Tiindt og.

Saelfald mit. Hvad var Striden
mellum Högens Vinner og
de Brunetti? et regne i med
delt? - Men se egulig tall Kæn
en Tælmen i mellem et koldige
og det men specht søgnet.

Og hvad var i om gnegualland =
dombaar Kampen mellem
Chadalluboy og de frie? - Et
om se Lapper i alt sammen.

Men for den lydhør ^{toner} ~~stærke~~ se dig
igennem den forinner Sam-
en Tælang af Trang og uagt
radikalt - godt i gennem
Kampbilledet; men det ene
Pölqslay Ruun so - og for høst

ter. Det foregaende !- Tullen Her
da at se paa et elskeligt Quindes
Ting og Lykke her i den indre Land-
hedsorden.

Hvad af den steller op med det dille
i et Akademi?

Lerdikter, at den Quindvalde den
maagter; det rent menneskelige,
som man gaar forud for det æsthetiske
med sin Krav, en aldeles forsvindt.

I Kan lade saa mange Skoler og
Kommissioner, i et (i betragtning
af mit gaarke Kjende Ly, at den
skal i ind i det dille i Skole for
at de den samlede Kraft til
den Arbejder den Kunster) -

og I kan igen opgrave, hvad den
menskelige haand til, de store Kunst-
periodens Metoder. Og de findes,
og der arbejder ogsaa (den Steder)
for at gøre den muligt bare. Men
saa uendeligt dille - ligesom
ogsaa Malerens Teknik - pa
Grund af og i de overbevisende
af paa rationel Basis, hvilket
alt sammen er den Livs- =

Tagen, der maa læses i Sele
for man bliv Kibvinner, saa
kan man jo dog aldrig læn nogen
at bliv Kündner ligesaa lidt
nu maa paa nogen Skole kunde
lage Examen til Digtet.

Men ligesom for ar sand verdens fuld
Digtet, skönt mennerligt
maa udvikles og ja først udvikles
til Lære og saa belyst og udvikles
til en Karakterdannende Kamp
efter ideale Maal, saadan ogsaa
for Billed Kunsten.

Fik man en dybdensgaaende
og begynder Flugt med
dunget Spil og løst. I ved
Studiet - ikke bare at tegne og male.
Modellen - som jo er meget godt -
maaat slaas med Begrebet af Kunst
nærst ad og udvikles tagt Bysitet
- men foreløbig i teknisk og
kompositionel Retning,
saa at Karakteren derunder bliver
styrket, saa Kunst den vel
kaater, at en større Maalestok

almindelige Helsehel.

Bevant — nu stiler de pælle
op mod Olympustinder.

Men de tænke alle paa Vej'en —
som Mennesker — hvad vil Livet
Leveret gaa det er Forkædet
tørre den betinget, at det tal
de føer med Pænselen er ved af
lytte til.

En Cæquela Vægt paa den stræng
Rumts Metoder, som vilke
den hafl andet end sprædt Anden
om. Utvælskel ved en Læs
af Erfaringer deropaa kan
trænges med Nytte, vore til at
uiddyl Færlaalen af hvad Rumt
er. Men naturligvis kan man
den gøe Rumt efter ude saa paa
Formler. Det vil fordees at man
er Tænkner af Evne og Sind.

Men baad den menneskelige
Vabille og Livsoplysning og den
Tænkens theoretiske Værdier —
kompositionelle som tekniske —
en uougængelige Behov paa
for at alle mange Natur begundt

skal naar undergaaet Tilfaldy-
heder i Udviklingen.

Seler det tryk som Arbejde med Tek-
nik og Kompositioner og jo Karak-
terudviklende.

Men i enhver af de tre Factorer
har man forstaaet at tage med
ind i Undervisningen, som efter
min Mening har været det nye
pædagogiske Udtalelse -
hidske. Glædeligt, at der nu begynder
at arbejdes efter disse Principper,
men grundvalden karakteropbyg-
gen.

At Tyngs og Madellens -
Madellens maa jo blive en
Selskabs, men Kunde jo lægges
ind for Abonnement. Ellers
i det jo ikke andet end en
Stats understøttet Tyngs gælde-
skals.

Traflet - Mønden?

Ja der findes jo saa, som har
Interesser i den Retning,
og det har altid for mig været et

højest Standpunkt, at det skulde
 være forbeholdt de høje Kunstner,
 der oftest selv tillægger sig det
 Læsere, og sjældnere har Monarchs Indsigel.
 En med den god
 Menne
 og nature
 ligvis ved
 fuld, men
 hven
 Maanmaa søge dem - selv på
 Udsat - man maa sende bega-
 nnelserne til Menne med som Elever
 med det Maal at gøre sig ind i den
 en Lære stand maa opdrages,
 Hvide Ja Hatten af. For de forskellige
 Væggene. Fald, der har gjort sig ind i
 den vordende
 gammel
 havde han
 vordet god
 til at vide
 vilde mennesket
 i den vordende.
 I sin Færd var der en
 helig Forning af Mennesket,
 Kunstneren, Maanden
 her og høje Færd den
 forstod at træne, - og derved
 den monumentale Begreb,
 der for han kan alle til at vinde,
 som Hatten
 det var indgydet den store
 Respekt, men Mennesket.

ham, som jeg maa se som et, og
som lyser gennem ham Kunst og som
har prægt hans Hjem og hans
Bois - ja hvad det er ander
Egenskaber har hjulpet ham,
om ikke det havde været Guds
Lag. den kannede

Men maaske var det alle
jaan Plads til Kunst. Plads
for Mennesselighed - ja Trang
Behov det er ikke rigtigt
menneske, efter som der
der alle saa menneskelig
den monstret alle grundt Kunst
den moralske og religiøse
Indvirkning skal se i det
mycket ganske ander Præsten,
de skal rettes. Brevet
for at gøre Slagten frem ad
og være Hjertens opad.

Men jeg er jeg og forvinder maaske
mere end jeg bærer af all omhygg
os. Jeg ved for mig ikke andet at
gør end med et højt begreb
med Arbejdet præster den er mig
levende at mal stilsiddende

4.
 lad den
 der har
 kretter
 om til
 at reformere
 mennesket
 gøre det, vi
 ind de små
 evner, lad
 os passe vor
 søger.

krad p. kan, og løber der der ind
 imellem et lille, glimt af Iphigeneas
 hed og Albedighed, som kan faa
 Bistid mellemløbet, og p. lath-
 nemlig.

Men eller tringe p. al Tid og Kraft
 at gaae om i Samfundet
 paa at det er der, p. kan
 det Tag i - nu og da gaae,
 og opvække det gamle Lys og
 Ting, som p. saa ved, og vakte
 den Lyd og det Mød til det gode,
 p. kan, ud p. en ydmyg Er-
 kendelse, at p. intet kan
 af mig selv og min virke, men
 skødeslet.

SKOVGAARD-MUSEET
 29 Nr. 2D
 Mappe

Tak for det Uurtaal, som
 Aar, som p. altid kan
 finde sig i og agte som
 de samme, p. det fortaende
 yndige Menneske som I
 kan p. Begynder.

Det er meget sødt af lille
 Marie, at hun ^{Kong} kan
 skænke dig bær og saadant.

[illegible]

1) Kønnet Kam derpa, endte
 Koffer et Menneste derpa, som dy
 kander - (nu skal Fageneinde Funn
 ha haft Guldbyllep og Høylevande
 i Antae a/c. 100 omkunding der)
 - vilmer nu Hjert. - Kvædshup -
 Kongdal - Amosen !!

Op een paar zengra: Yang ma
Tobelen en Shintanbey.

Lytle & Reed. Kelsburn.

Op'ty alle saamen nierekerley
Nilsenur zoamen. Puslem
an et gudne qus for alle
et godt velisquet Nystaar!

Eden game. On
Vergo Pedum

Jahanni seeds var. opugly mals
Kulma kinnu.

P.S. En ligner lifum. ~
Jeg længes efter at se Jens og
børn (undskyld - det er vist et
alt for famltest udtryk -)
Vandt umuligt at I kunde
række jer op til at besøge
os mens det endnu er ferie.
Jeg forvar skyld, men alligevel
reger de vel bort.

Det er da ogsaa rent for-
bundet at I ikke har telefon!
Men nu af jer forstaar vel
nok at ringe op (N. 450)
Kun en dag kan vi ikke -
i Nytaarsdag.

Bøgerne bliver sendt
i morgen for at I kan
jaa det saa snart
som muligt. De skal
nemt bruges paa Port
huset og der er nu luttet